

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt Tredje Behandling af Forslag til Lov om Jords Udstyknng og Sammenlægning m. m.

(Anden Behandling findes i Tidenden, Sp. 1718 fg.)

Der var til denne Behandling stillet følgende Vndringsforslag.

Af Ordføreren (Sehested):

Til § 6.

1) 2det Stykke, Linie 1: „blive enige om“ forandres til: „erkende Rigtigheden af“, og sidste Stykke, Linie 1 og 2: „opnaas der . . . Skellet“ forandres til: „erkendes under Opmaalingsforretningen ikke Rigtigheden af Grænsen“.

Til § 15.

2) 1ste Stykke, Linie 3: „dog“ forandres til: „ligeledes“.

Formanden: Denne Sag kan kun foretages under Forudsætning af, at Tinget giver sit Samtykke dertil, men jeg anser Samtykket som givet, hvis ingen udtrykkelig begærer Afstemning (Ophold). Samtykket er saaledes meddelt, og vi gaa altsaa til Behandlingen af Vndringsforslagene.

Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Sehested): Ved 2den Behandling af nærværende Lovforslag udtaalte den højtærede Minister, at han kunde ønske Redaktionen af den første Del af § 6 forandret saaledes, at det ikke var ved alle saadanne Forretninger, at Landinspektøren skulde give Meddelelse til Naboejendommens Ejer, men kun, naar Revirenten forlangte det. Udvalget har taget Spørgsmaalet under fornyet Overvejelse, men har ikke kunnet fravige sin første Opfattelse, nemlig at give en saadan Meddelelse i alle Tilfælde. Udvalget gaar nemlig ud fra, at det ikke blot er Revirentens Ønske, man vil imødefomme her, men ogsaa give Naboejendommens Ejer Lejlighed til ved en saadan afholdt Forretning at faa konstateret Skellet. Nu er der ganske vist Tilfælde, hvor det er aldeles øjensynligt, at der ikke er nogen Vanskelighed med Hensyn til Skellet, og hvor altsaa Konstatation vil være overflødig, hvad ogsaa den højtærede Minister gjorde opmærksom paa, men Beværligheden for Landinspektøren

ved at give en saadan Meddelelse er i og for sig saa ringe, at man har ment, at man hellere maatte tage den med ogsaa i de Tilfælde, hvor den er overflødig, end at afstære Naboejendommens Ejer fra at faa sine Grænser konstaterede. Ved Siden af kan man ogsaa bemærke, at det i det hele taget vil være ret naturligt, naar der foretages en saadan Opmaalingsforretning op ad en Mand's Jord og selve hans Stel, at han da faar en Meddelelse derom, og Udvalget vil derfor gerne fastholde den Redaktion, der er givet i første Stykke af § 6.

Derimod er Udvalget ganske enig med den højtærede Minister i hans Bemærkninger til 2det Stykke. Der staar, saaledes som det nu er efter 2den Behandling: „Møde Parterne og blive enige om Grænsen . . .“ Udvalget mener ogsaa, at der i det Udtryk: „blive enige om“, kunde ligge, at man ogsaa kunde give sig til at forandre Grænsestellene mellem Ejendommene, og det er jo ikke Meningen. Meningen er, at man skal konstatere de Stel, der ere, og slaa dem fast for Fremtiden. Af den Grund har man stillet et Vndringsforslag til dette Stykke af § 6, som gaar ud paa at benytte de samme Udtryk, som stode i Regeringsforslaget, saaledes at det kom til at lyde saaledes: „møde Parterne og erkende Rigtigheden af Grænsen . . .“. — Samtidig hermed gør Udvalget et Forslag i sidste Stykke, hvor der staar om trent det samme Udtryk: „Enighed om Skellet“, og foreslaar, at her skal indføres en lignende Betegnelse, saaledes at Udtrykkene blive ens paa disse to Punkter, som i Virkeligheden omfatte den samme Ting. — Jeg vil blot gøre opmærksom paa, at man til § 15 har stillet et lille Redaktionsændringsforslag, som jeg antager ikke behøver nærmere Motivering. I 1ste Stykke blev Ordet „dog“ staaende, idet det refererer sig til den tidligere Redaktion, men med den forandrede Redaktion vil Ordet være meningsløst, og derfor foreslaar Udvalget at forandre det til „ligeledes“. Jeg skal med disse Ord anbefale det høje Ting, at vedtage disse Vndringsforslag.

Landbrugsministeren (Sehested): Jeg vil tillade mig at rette en Tak til det ærede Udvalg, fordi det har imødefommet den ene af mine Hensillinger fra i Gaar, og jeg kan ganske slutte mig til det Vndringsforslag, der i saa Henseende er stillet. Jeg kan derimod kun beklage, at det ærede Udvalg ikke har fundet Anledning til at fravige Redaktionen af § 6, 1ste Stykke, idet jeg stadig maa hævde, at der derved i og